

Sygn. akt IV K 928/16

## WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agata Chruścińska

przy udziale prokuratora Ewy Dmitruk

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r.

sprawy **P. S.** syna A. i S. z domu O. urodzonego (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami oraz nakazem karnym:

1. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 1994 r. w sprawie o sygn. akt II K 438/94** za czyn z art. 212 § 1 d.k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 1994 r. na karę grzywny w wysokości 2.000.000 (dwóch milionów) starych złotych oraz za czyn z art. 166 k.k. popełniony w dniach 10 i 11 sierpnia 1994 r. na karę grzywny w wysokości 2.000.000 (dwóch milionów) starych złotych, przy czym na podstawie art. 66 d.k.k. i art. 70 § 2 d.k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną grzywny w wysokości 2.500.000 (dwóch milionów pięciuset tysięcy) starych złotych, a na podstawie art. 59a pkt 2 d.k.k. orzeczono wobec skazanego nawiązkę, następnie zarządzeniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 02 listopada 1995 r. umorzono skazanemu karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych;

2. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 stycznia 2001 r. w sprawie o sygn. akt II K 738/00** zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2001 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 04 sierpnia 2000 r. na karę 4 (czterech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 04 sierpnia 2000 r. do 24 stycznia 2001 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 06 stycznia 2004 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 06 stycznia 2006 r.;

3. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04** za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 10 listopada 2004 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat, a na podstawie art. 49a § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 lipca 2006 r. na podstawie art. 83 k.k. zwolniono skazanego od reszty pozostałej do wykonania kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04 uznając karę za wykonaną w całości;

4. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 1375/01** za czyn z art. 278 § 3 k.k. popełniony w miesiącu kwietniu 2001 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

5. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1427/05** za czyn z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 stycznia 2005 r. na karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

6. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09** za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 17 lutego 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 17 lutego i 18 lutego 2009 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 (siedmiu) lat, a na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązano skazanego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych - w przypadku posiadania takich uprawnień, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 stycznia 2011 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 14 stycznia 2013 r.;

7. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14** za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. popełniony w dniu 03 sierpnia 2014 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 03 sierpnia 2014 r. i 04 sierpnia 2014 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat, a na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązano skazanego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych - w przypadku posiadania takich uprawnień;

8. **Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 220/14** za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 11 lutego 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 lutego 2014 r.;

orzeka

I. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **7.** i **8.** łączy i w ich miejsce wymierza P. S. jedną karę łączną 3 (trzech) lat 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie I. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt V K 862/14 w dniach 03 sierpnia 2014 r., 04 sierpnia 2014 r. oraz od 18 września 2015 r. do 16 listopada 2016 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt IV K 220/14 w dniu 11 lutego 2014 r.;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako 1., 2., 3., 4., 5., 6., oraz zakazu orzeczonego wyrokiem opisanym jako 7.;

IV. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych podwyższoną o stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 928/16

# UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż P. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 1994 r. w sprawie o sygn. akt II K 438/94 za czyn z art. 212 § 1 d.k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 1994 r. na karę grzywny w wysokości 2.000.000 (dwóch milionów) starych złotych oraz za czyn z art. 166 k.k. popełniony w dniach 10 i 11 sierpnia 1994 r. na karę grzywny w wysokości 2.000.000 (dwóch milionów) starych złotych, przy czym na podstawie art. 66 d.k.k. i art. 70 § 2 d.k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną grzywny w wysokości 2.500.000 (dwóch milionów pięciuset tysięcy) starych złotych, a na podstawie art. 59a pkt 2 d.k.k. orzeczono wobec skazanego nawiązkę, następnie zarządzeniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 02 listopada 1995 r. umorzono skazanemu karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych;
2. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 stycznia 2001 r. w sprawie o sygn. akt II K 738/00 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2001 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 04 sierpnia 2000 r. na karę 4 (czterech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 04 sierpnia 2000 r. do 24 stycznia 2001 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 06 stycznia 2004 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 06 stycznia 2006 r.;
3. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 10 listopada 2004 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat, a na podstawie art. 49a § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 lipca 2006 r. na podstawie art. 83 k.k. zwolniono skazanego od reszty pozostałej do wykonania kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04 uznając karę za wykonaną w całości;
4. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 1375/01 za czyn z art. 278 § 3 k.k. popełniony w miesiącu kwietniu 2001 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
5. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1427/05 za czyn z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 stycznia 2005 r. na karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
6. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 17 lutego 2009 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 17 lutego i 18 lutego 2009 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 (siedmiu) lat, a na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązano skazanego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych - w przypadku posiadania takich uprawnień, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 stycznia 2011 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 14 stycznia 2013 r.;

7. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. popełniony w dniu 03 sierpnia 2014 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 03 sierpnia 2014 r. i 04 sierpnia 2014 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat, a na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązano skazanego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych - w przypadku posiadania takich uprawnień;

8. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 220/14 za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 11 lutego 2014 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 11 lutego 2014 r.

Należy wskazać, że Sąd przy wydawaniu wyroku łącznego nie poddał analizie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 stycznia 1999 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 28/95 z uwagi na treść postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lipca 2016 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XII K 130/16, którym na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. i art. 569 § 1 k.p.k. przekazano sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie (k. 14-14v) oraz z uwagi na treść postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 sierpnia 2016 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XII K 150/16, którym umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego karę wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 stycznia 1999 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 28/95 oraz w pozostałym zakresie przekazano sprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie (k. 132-132v).

Skazany we wniosku z dnia 10 czerwca 2016 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego wszystkie dotychczas wydane wobec niego wyroki.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w G. wynika, że P. S. jest bezdzietnym kawalerem, przed osadzeniem był w nieformalnym związku, ma wykształcenie zawodowe, zawód wyuczony to mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych. Skazany przed osadzeniem pracował jako cieśla, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo, był natomiast leczony na depresję, był pod stałą opieką psychiatry. P. S. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 18 września 2015 r. wobec położonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, stosuje się do przepisów zawartych w porządku wewnętrznym i regulaminie organizacyjno-porządkowym wykonywania kary pozbawienia wolności w czasie aktualnego pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej nie był nagradzany nagrodą regulaminową, nie był również karany dyscyplinarnie. Skazany nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej, jest zainteresowany podjęciem pracy, złożył stosowaną prośbę i oczekuje na skierowanie do zatrudnienia. P. S. deklaruje przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, w warunkach izolacji więziennej nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych, nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. Skazany kontakt zewnętrzny utrzymuje kontakt zewnętrzny w formie widzeń, rozmów telefonicznych i korespondencji sporadycznie głównie z konkubiną oraz kuzynami. P. S. na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje na bieżąco, uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych i sportowych organizowanych w oddziale mieszkalnym, w czasie wolnym ogląda telewizję i słucha muzyki, nie uczestniczy w systemie przepustowym. W ocenie Dyrektora Aresztu Śledczego w G. prognoza penitencjarna skazanego kształtuje się umiarkowanie, skazany nie sprawia kłopotów natury wychowawczej, proces resocjalizacji przebiega we właściwym kierunku.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 2), postanowienia z dnia 19 lipca 2016 r. (k. 14-14v), danych o karalności (k. 33-35, 88-90, 147-149, 171-173), danych z (...) (k. 36-39, 125-128, 135-138), opinii o skazanym z danymi z (...) (k. 56-58), postanowienia z dnia 30 sierpnia 2016 r. (k. 132-132v) i poszczególnych akt spraw.

W związku ze zmianą z dniem 01 lipca 2015 r. przepisów dotyczących instytucji wyroku łącznego Sąd dokonał w pierwszej kolejności ustaleń w zakresie zastosowania ustawy właściwej. Należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 01 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że po dniu 01 lipca 2015 r. P. S. był prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 220/14, zatem wobec skazanego należało rozważyć zarówno zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. jak i w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że z dokonanej analizy akt spraw jednostkowych wynika, że zarówno przy zastosowaniu przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. jak i w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. sąd rozważałaby połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 220/14. Kary bowiem orzeczone wyrokami w sprawach : Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04 i Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 1375/01 zostały wykonane w całości. Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu nie sposób uznać, że ustawa kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015r. jest bardziej korzystna dla skazanego. Z tego też względu Sąd doszedł do wniosku, że wobec skazanego należy zastosować przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. W świetle art. 85 § 1 k.k. Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym zgodnie z treścią art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. Natomiast art. 572 k.p.k. stanowi, że jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, Sąd umarza postępowanie.

Po przeanalizowaniu danych o karalności skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści wyżej powołanych artykułów.

Mając na uwadze treść art. 85 § 1 i 2 k.k. należy wskazać, że karami podlegającymi łączeniu są kary orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14;
- Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 220/14.

Wyżej wymienionymi wyrokami tj. w sprawach o sygn. akt V K 862/14 oraz IV K 220/14 orzeczono kary pozbawienia wolności czyli kary tego samego rodzaju i kary te podlegają wykonaniu. Tym samym kary orzeczone tymi wyrokami spełniają przesłanki zawarte w art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Zatem kary te podlegają łączeniu, jednocześnie w odniesieniu do tych kar nie zachodzą negatywne przesłanki z art. 85 § 3 k.k. Z uwagi na powyższe kary orzeczone omawianymi w tym miejscu wyrokami zostały objęte wyrokiem łącznym wydanym w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze treść art. 85 § 1 i 2 k.k. należy wskazać, że wykonaniu podlegają środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09;
- Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14.

Odnosząc się do środków karnych orzeczonych ww. wyrokami należy wskazać, że nie mogą one zostać objęte wyrokiem łącznym z uwagi na treść art. 85 § 3 k.k. zgodnie z którym jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu oraz z uwagi na treść art. 90 § 2 k.k. w myśl którego w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej. Jak wynika z dokonanych ustaleń czyn za który P. S. został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 862/14 i za który orzeczono wobec skazanego środek karny podlegający wykonaniu został przez niego popełniony w dniu 03 sierpnia 2014 r., zatem czyn ten został przez niego popełniony po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania zakazu orzeczonego wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 797/09 albowiem zakaz ten skazany rozpoczął wykonywać od dnia 28 stycznia 2010 r. (k. 174 akt IV K 928/16, k. 124 i k. 114 akt V K 797/09), zatem zakazy te nie mogą zostać objęte wyrokiem łącznym. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że brak jest przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego co do środków karnych orzeczonych ww. wyrokami określonych w art. 85 k.k., wobec czego stosownie do treści art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym środków karnych w postaci zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14. Przy czym podnieść należy, że środki karne orzeczone ww. wyrokami nie podlegałyby łączeniu przy zastosowaniu przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. albowiem czyn za który P. S. został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 862/14 został popełniony po wydaniu wyroku w sprawie V K 797/09.

Należy wskazać, że Sąd stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 1994 r. w sprawie o sygn. akt II K 438/94, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 stycznia 2001 r. w sprawie o sygn. akt II K 738/00, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 1375/01, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1427/05 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09 albowiem jak wynika z analizy akt sprawy skazany wykonał w całości kary grzywny, pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczone wyżej wskazanymi wyrokami, zatem w odniesieniu do tych kar brak jest przesłanek z art. 85 § 2 k.k. warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt IV K 220/14. Sąd umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt V K 862/14. Sąd wobec braku przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego, umorzył również postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 1994 r. w sprawie o sygn. akt II K 438/94, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 stycznia 2001 r. w sprawie o sygn. akt II K 738/00, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1756/04, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 1375/01, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 11

sierpnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt V K 1427/05 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09.

Wobec skazanego P. S. stosownie do treści art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r. Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar podlegających łączeniu orzeczonych wyrokami 7. oraz 8. w granicach od 3 lat (najsurowsza kara) do 3 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 3 lat 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kary łącznej w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKA 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póż. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem. Sąd miał również na uwadze okoliczności wskazane w art. 85a k.k.

Odnosząc się do kary łącznej pozbawienia wolności należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które P. S. został skazany wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt V K 862/14 oraz IV K 220/14 nie zachodzi łączność przedmiotowa i podmiotowa albowiem czyny te wyczerpały znamiona różnych przepisów. Wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 862/14 P. S. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k., natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 220/14 za popełnienie czynu z art. 244 k.k. Należy wskazać, że pomiędzy tymi przestępstwami zachodzi bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między 11 lutego 2014 r. a 03 sierpnia 2014 r. Przy wymiarze kary łącznej Sąd nie mógł tracić z pola widzenia faktu, że wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 220/14 P. S. został skazany za czyn będący następstwem naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 797/09. Sąd miał również na uwadze, że skazany popełniając czyny za które został skazany ww. wyrokami nie tylko spowodował zagrożenie swojego życia i zdrowia, ale także zagrożenia życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego. Wprawdzie między czynami za które P. S. został skazany ww. wyrokami zachodzi bliski związek czasowy, jednakże w ocenie Sądu mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Orzekając karę łączną pozbawienia wolności wobec P. S. Sąd wziął pod uwagę to, że skazany był dziewięć razy karany (uwzględniając wszystkie wyroki jakie zostały wydane wobec skazanego) w tym za popełnienie przestępstw podobnych, a także za popełnienie przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Należy przy tym wskazać, że skazany trzykrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa wyczerpującego znamiona tego samego przepisu, tj. art. 178a § 1 k.k., co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego. Skazany, mimo uprzednich skazań, popełniał kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazywał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania P. S. nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. mienie, własność, bezpieczeństwo w komunikacji, wiarygodność dokumentów czy wymiar sprawiedliwości. Niewątpliwie P. S. jest więc przestępcą niepoprawnym, którego cechuje łatwość popełniania przestępstw, a popełnianie przestępstw stało się wręcz jego swoistym sposobem na życie. Jego zachowanie świadczy więc o dużym stopniu demoralizacji oraz o niespełnieniu przez dotychczas orzeczone kary celów kary w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsza kara podlegająca łączeniu wymierzona skazanemu pochłaniająca inne kary stanowiłaby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłaby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kary

łączonej wyższej niż najsurowsza kara podlegająca łączeniu, ale przy tym niższej niż suma kar podlegających łączeniu wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kary łącznej orzeczonej niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w G. P. S. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 18 września 2015 r. wobec położonych prezentuje postawę zgodną z regulaminem, stosuje się do przepisów zawartych w porządku wewnętrznym i regulaminie organizacyjno porządkowym wykonywania kary pozbawienia wolności w czasie aktualnego pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej nie był nagradzany nagrodą regulaminową, nie był również karany dyscyplinarnie. Skazany nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej, jednakże jest zainteresowany podjęciem pracy, złożył stosowaną prośbę i oczekuje na skierowanie do zatrudnienia. P. S. deklaruje przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, w warunkach izolacji więziennej nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych, nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. Sąd miał również na uwadze, że skazany na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje na bieżąco. Nadto podniesione w opinii Dyrektora Aresztu Śledczego okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kary łącznej.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności zrealizuje zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Zgodnie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej orzeczonej przedmiotowym wyrokiem zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie o sygn. akt V K 862/14 w dniach 03 sierpnia 2014 r., 04 sierpnia 2014 r. oraz od 18 września 2015 r. do 16 listopada 2016 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt IV K 220/14 w dniu 11 lutego 2014 r.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu oraz podatek VAT od tej kwoty.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej nie miałby więc możliwości ich uiszczenia.